BUITENBAND

Orgaan van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB

Zeventiende jaargang
sept. 1997
Verschijnt 4 x per jaar

Redactie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens (eindred.)
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Bram Roozendaal
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mevr. J.Dorpema-Harmsen, voorzitter
L.W.M. de Groot, vice-voorzitter
N.J. Paardekooper, secretaris
mevr. G.N. Borsje, 2e secretaris
mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, penningmeester
L.W.M. de Groot, lid
B. Druif, lid

Secretariaat
N.J. Paardekooper, Anemonenweg 63, 2241 XJ Wassenaar
Tel. 070 - 5112802
mevr. G.N. Borsje, ledenadministratie/berichten, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag. Tel. 070 - 3837766

Postrekening
t.n.v. Penningmeester VG-ANWB onder nr. 3816027

Kopij voor decembernummer
Inzenden uiterlijk 1 november 1997 naar redactie-secretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 VA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

Nico Paardekooper: secretaris

"Belangenbehartiging moet je zichtbaar maken. Wij kunnen nog meer persoonlijke service–verlening vanuit onze ledenkring oproepen. Er is veel know–how onder onze leden. Ik ga daar eens over nadenken: "leden "helpen" leden" aldus Nico.
Pag. 8 en 9.

Excursie: "bijpraten"

"Even bijpraten, zoals op 14 augustus tijdens onze excursie in de Betuwe, per boot, te voet en op de terrasjes – dàt is voor mij het belangrijkste op zo'n dag", vonden velen.
En er viel heel wat af te praten; wij waren met z'n twee–honderd–zessen.....
Pag. 6 en 7.

Een "Rus" uit 1870

Terwijl Harry de Vré met de Stena Highspeed Service, 75 km per uur voortgestraald door vier enorme waterturbines, onderweg was naar een dagje shoppen in Colchester, keek hij even uit het raam. Ziedaar zijn tegenligger, een Russisch opleidingsschip uit 1870, in rustiger vaarwater.
Pag. 10.

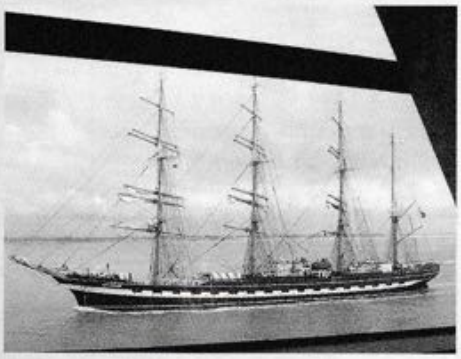

Pensioen Privé

Het huwelijk is bovenal de hoogeschool van het geduld!

Vosmaer.

Bertha en Sylvion Da Costa 31.7.1947 – 31.7.1997.

"Geboren uit zonnegloren en een zucht van de ziedende zee" (Jacques Perk), dan terechtkomen in "het land van mist en mest". Van open huizen en mooie tuinen naar dichte huizen, opgesloten achter vitrages. Dan moet heimwee je parten spelen! En toch nog altijd positief en opgewekt om je heen kijken; daarvoor moet je in de leer gaan bij Bertha.
In het verre Curaçao ontmoetten ze elkaar in 1944; ze kwamen uit onderwijskringen. In 1947 zijn ze getrouwd. Na 10 jaar kwamen ze met hun vier kinderen in Nederland. Wat miste ze alles dat ze achter liet! Via vrienden kwam Bertha in 1969 als vakantiewerker bij de ANWB en in 1969, na het seizoen, liet het reisbureau haar niet meer gaan; ze kreeg een vaste aanstelling. Tot 1987 heeft ze met plezier de gang naar de Wassenaarseweg gemaakt. Nu geniet ze samen met haar man van hun pensioen, van de kinderen en de tien kleinkinderen.
Onze gedachten en gelukwensen zijn bij jullie op dit gouden feest.

Kees en Dien van Dijkhuizen 18.9.1947 – 18.9.1997.

Je bent jong en je wilt wat maar er is geen openbaar vervoer zo vlak na de oorlog. Natuurlijk ... je gaat liften; dat deed Dien, die verpleegster was bij Zon en Schild. Wat doet een jongeman gezond van lijf en leden, die in een garage in Bunschoten werkt?
Natuurlijk... stoppen voor de liftster! Daarmee was hun beider lot bezegeld. Zij trouwden op 18 september 1947. Kees was juist in dienst gekomen bij de Wegenwacht en reed op de motor de driehoek Arnhem–Zwolle–Utrecht.
Na een paar jaar kwam Kees de "school" (WW–opleiding) in Den Haag opstarten. Van de Parkstraat, Gedempte Burgwal, Wassenaarseweg naar Voorschoten. Er werd verhuisd naar Den Haag. Het was een drukke tijd, volgen van cursussen en ook tijd voor het gezin – ze hadden een zoon en een dochter – maar de kroon op het werk bleef niet uit. In 1959 werd Kees Hoofdinspecteur–instructeur. Veel Wegenwachten hebben goede herinneringen en een gedegen opleiding gekregen. Ook de Teleaccursus, waaraan Kees meewerkte en televisie–persoonlijkheid werd, was een groot succes.

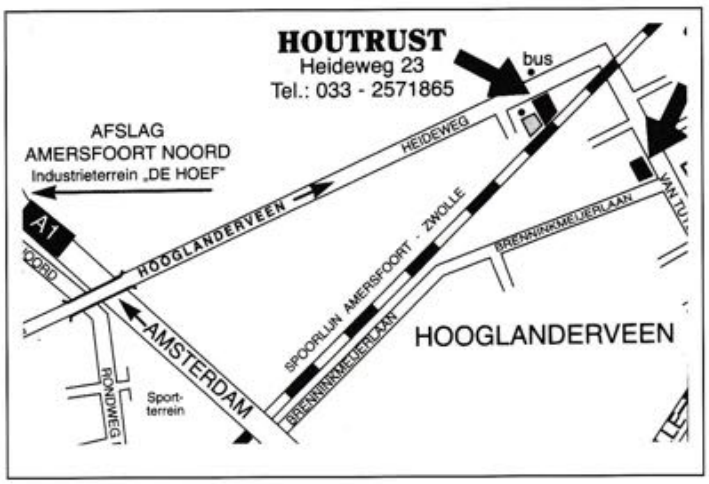

In 1983 ging Kees met de VUT en vertrok meteen weer naar.... Amersfoort.
Op 18 september a.s. wordt dit feest gevierd. Eenieder die het gouden bruidspaar wil feliciteren is van harte welkom tussen 16.00 en 18.00 uur in de Fonteinzaal van Houtrust, Heideweg 23 te Hooglanderveen.
Zie, Routekaart.
Een hele fijne dag en nog veel gezonde en gelukkige jaren wensen wij jullie toe.

Rompt en Riemkje Dijk 29.8.1957 – 29.8.1997.

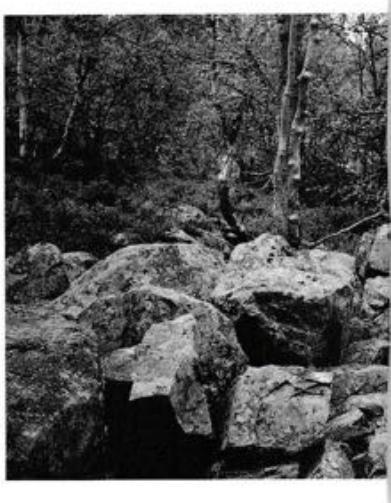

Op een mooie Pinksterdag... .....toen ging Rompt, die in militaire dienst was bij het Korps Mariniers, stappen! Flinke jongens stoere knapen daar kijken de meisjes graag naar. Als dat meisje dan ook nog een rode mantel draagt – rood is toch de kleur van de liefde – dan is het raak. Nadat hij teruggekomen was uit Nieuw–Guinea werd het contact verder verdiept. In 1953 kwam Rompt bij de ANWB en kreeg als

Wegenwacht de route Amsterdam Haarlem, standplaats Amsterdam. Wel ver weg van zijn Riemkje. Dus overplaatsing naar Friesland, standplaats Heerenveen, route Heerenveen–Meppel. In 1957 nog wat verder naar het Noorden, route Leeuwarden–Groningen. Toen vond hij het welletjes en kocht een oud huis in zijn standplaats Veenwouden. Dat betekende bouwen en verbouwen; op 29 augustus 1957 was het zover, er kon getrouwd worden.
Ze wonen er nog steeds en wel als enige het langst. Samen brachten ze vier jongens groot. In 1990 ging Rompt met de VUT.
Samen genieten ze van de vrijheid en van het reizen en bovenal; van hun 7 kleinkinderen. Die veertig jaren worden ongetwijfeld met de

dierbaren herdacht in dankbaarheid. Onze gelukwensen vergezellen jullie op die dag en in de toekomst.

FRANKJE

Onze VG-ANWB:

Leven in de brouwerij II

Een van de doelstellingen van onze vereniging is het onderhouden en versterken van de contacten tussen de leden onderling.
Het bestuur hoopt dat onder andere te bereiken door samen meer activiteiten te ondernemen. Daarom vroeg ik u in de Buitenband van juni jl. ons te laten weten óf u daarvoor belangstelling hebt en zo ja voor welke activiteiten.
Al snel na het verschijnen van de Buitenband ontvingen wij twee reacties.

Eén – jawel! – van buiten de Randstad en wel uit Groningen. Daar hebben enige leden een "comité" gevormd met plannen om daar, in het noorden des lands iets te organiseren. Een fantastische reactie! Het zou erg fijn zijn als zich daaruit een soort "steunpunt" zou ontwikkelen dat een bindend element vormt in die regio.
Een tweede reactie kwam uit Zoetermeer. Daar zijn zomerbijeenkomsten voor senioren georganiseerd: cursussen en lezingen over verschillende onderwerpen, maar ook andere activiteiten tot bingo toe. Daaraan doen leden die in Zoetermeer wonen gezamenlijk mee. Dit is ook een goede manier om het onderlinge contact in stand te houden. Zijn er meer plaatsen waar soortgelijke zomer- of wintercursussen worden gehouden? Zo ja, dan horen wij dat graag.
U ziet: het eerste begin is er. Wij zijn de betreffende leden erg dankbaar voor hun reacties. Wij hopen er nog meer te mogen ontvangen. Aan de hand daarvan kunnen wij dan bepalen wat er in verenigingsverband kan worden gerealiseerd.
Maar er is meer. U weet dat er veel, vooral oudere, leden zijn die door ouderdom of een handicap niet aan de verenigingsactiviteiten kunnen meedoen. Van veel van hen weten wij dat zij zich toch nog bij de ANWB en de oud-collega's betrokken voelen. En wij hebben ervaren dat een telefoontje of een bezoekje (vooral dit laatste) bijzonder welkom is en erg gewaardeerd wordt.
Daarom vraag ik u: wie van u is bereid, alleen of samen met anderen, als contactpersoon op te treden? Het is belangrijk de leden die zelf niet meer kunnen meedoen te laten weten dat zij er toch nog bij horen!

Juuke Dorpema–Harmsen

De jaren dertig

Pappa was een trendsetter
in de jaren dertig
hij droeg zijn witte
open polo-shirt
over zijn blote bast
ongepast snoof de familie
zijn bos kastanje-kleurig
haar zwierde in de wind
pap trapte zich in het zweet
leed zichtbaar op de fiets
daarachter de sulky gespannen
met mijn broertje in de kar
mamma en ik tramden
een dagje naar zee
boterhammen en grenadine mee
zo ging dat in de jaren dertig
als wij er niet om vroegen
kregen wij roze waterlolly's toe
van drie cent

Tine den Boer.

SENIOREN praatpaal
SENIOREN praatpaal
055-5414382
071-3315904
010-4265920
de VG-ANWB luistert

Wat nu weer

Palen

Toen ik dertig werd, vonden velen dat dit een mijlpaal in mijn leven was. "het zal wel", dacht ik, en gleed geruisloos in mijn één en dertigste levensjaar.
Anders was het toen ik vijftig werd. Dat was een andere paal. Een hinderpaal.

Het klonk wel erg middelbaar en ik besloot deze verjaardag niet te vieren.
Ik vluchtte naar de Côte d'Azur waar ik me, daags voor mijn verjaardag, installeerde in een klein pensionnetje achter de boulevard van Cannes.
De kamer was klein maar proper, met bloemetjesbehang en dito gordijnen.
Door de gesloten vensters (april kan nog koud zijn) klonk vaag het geruis van de branding.
Het maakte dat ik, vermoeid van de reis, prompt in slaap viel.
De volgende morgen werd mijn ontbijt gebracht met verse croissants en een bos bloemen waartussen een mij zeer bekende enveloppe.
Onder het gedrukte "Gefeliciteerd" stond met grote letters "dacht jij dat je kunt boeken zonder dat wij dat te weten kwamen?" En verderop – was dat een tikkeltje sarcastisch? – "Prettige dag nog. Je collega's".
Toch fijn dat ze er aan gedacht hadden.
Ik kleedde me, en begaf mij naar de boulevard. Een grijze zee, een gure wind en bedelende duiven.
Ik ging op een bankje zitten, staarde naar de anders zo blauwe Middellandse Zee en overdacht wat ik hier in 's-hemelsnaam deed!
Er was iemand naast mij komen zitten die in onvervalst Nederlands zei: "Wat doe jij hier?"
Wim Bol, echtgenoot van Ghislaine, de frêle francaise van "grensdocumenten", een piepjonge weduwe van een wegenwachter, later getrouwd met z'n beste vriend, werd bij ons op kantoor een tijdje "opgevangen", en verhuisde naar Cannes. Ik had het kunnen weten!
"Kom meid, Ghislaine wacht met de koffie".
Vallauris, een dot van een huis, een terrasje met uitzicht over de baai van Cannes, Joséphine de zwarte kater tussen de bougainville en koffie met "baba", de rumcake. De zon kwam ons gezelschap houden en ik luisterde naar het gebabbel in half Nederlands, half Frans, van een opgetogen Ghislaine.
Veel later het terras in Antibes, wijn en olijven, de escargots, de confit de canard en het leuke bistrootje.
Verjaardagscadeau van de Rotterdamse collega's! Mijn dag was inderdaad "prettig", nee, hij kon niet meer stuk

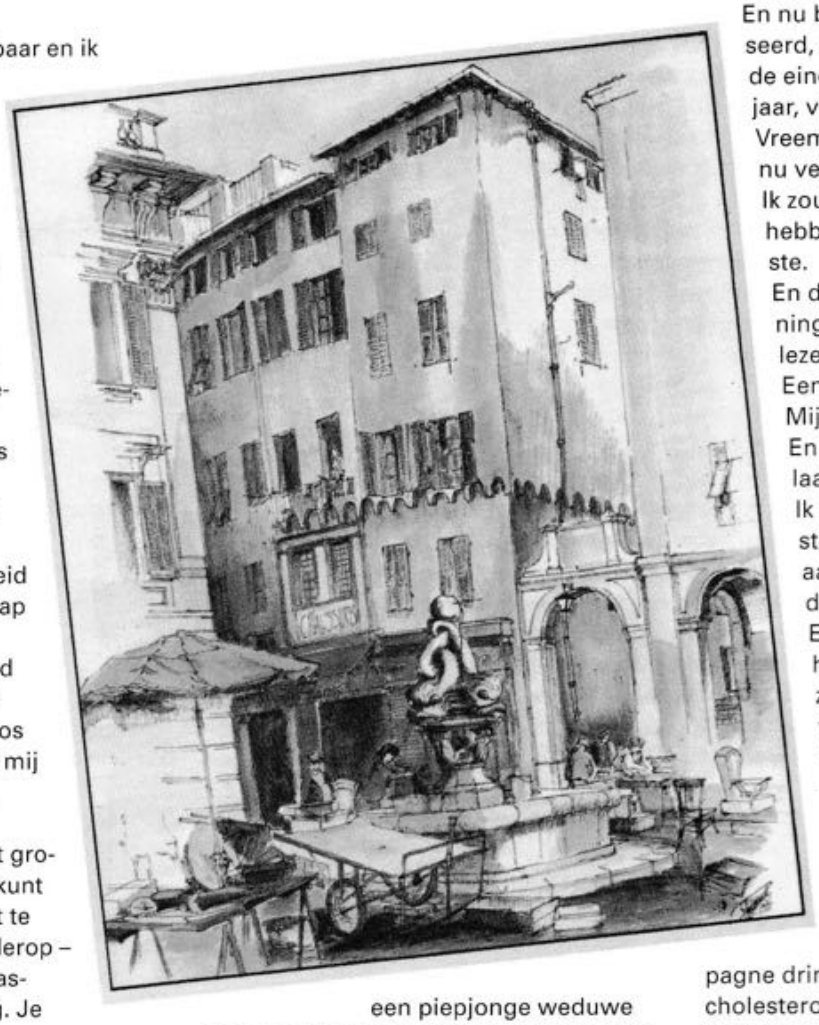

En nu ben ik de zeventig gepasseerd, op weg naar de derde paal, de eindpaal. Hoe lang nog? Tien jaar, vijftien jaar?
Vreemd; het woord "laatste" komt nu veelvuldig voor.
Ik zou wel weer een hond willen hebben. Dat wordt dan mijn laatste.
En dat bed – met afstandsbediening – om lekker in te kunnen lezen. Ook mijn laatste.
Een huis met een eigen terras! Mijn laatste verhuizing.
En die nieuwe Mitsubishi? Mijn laatste auto.
Ik hoop, wanneer ik bij het laatste kruispunt in mijn leven ben aangekomen, ik eindelijk eens de juiste weg insla.
En dan komt onherroepelijk het laatste avondmaal. Wat zou ik dat graag tevoren weten! Ik nodigde alle dierbaren en vrienden uit, maakte al mijn geld op. Geen zorg voor later, als er geen AOW meer zou zijn, en ik van een klein pensioentje moet rondkomen. Lekker kreeft eten en oesters en champagne drinken, geen zorg voor mijn cholesterol, mijn hart of bloedvaten. En na afloop kunnen zeggen "Het was een grandioos feest, maar het is genoeg geweest". Een afscheid zonder tranen.
En dan omkijken naar de warboel die de mensen hebben achtergelaten en denken "dat hoef ik niet meer op te ruimen.

PUCK

PRO GELDERLAND VINCIES

Gelderland, van rendierjagers tot een dagje-uit met de VG–ANWB

Wandelen in het Gelderse vestingstadje Buren, varen op de Linge door het prachtige Betuwse landschap; de leden van onze vereniging hebben er op 14 augustus kennelijk van genoten.
In onze rubriek "Provincies" een terugblik op Gelderland, vanaf de ijsmassa's en de eerste rendierjagers.

In de Middeleeuwen gaven de Graven van Gelre en Zutphen dijkbrieven uit, verordeningen tot uitbreiding van het onderhoud der dijken.
Illustratie uit: Gelre's Hof, van paardestal tot Huis der Provincie, door Cees Hilberdink; uitgave De Walburg Pers Zutphen.

"Zondags"–provincie

Gelderland, dan denk je aan landgoederen en kastelen. Aan de Waal, de Rijn en de IJssel die Gelderland in drie landschappen verdelen. De Veluwe, het Rivierenland en de Achterhoek.
Voor iemand die uit het westen, noorden, of zuiden van ons land komt, is het net of het in Gelderland altijd zondag is, een "voorname" provincie, de grootse van ons land.
Enorme ijsmassa's hebben Gelderland gevormd. Duizenden eeuwen geleden kwamen de eerste rendierjagers. Toen het hen te warm werd verdwenen zij met hun rendieren. Er ontstonden kleine, agrarische leefgemeenschappen. De Romeinen legden de grondslag voor de vaart–der–volkeren. Kort voor onze jaartelling legden zij verharde wegen aan om hun legers te verplaatsen.

Rivieren werden "wegen"

Gelderland ligt centraal. Daarom werden de waterwegen belangrijk voor handel en verkeer. Gelderland werd doorvoerland, dank zij vooral het Rivierengebied. Er ontstonden handelssteden. Aan het eind van de veertiende eeuw waren de steden rond de Veluwe lid van het Hanze–verbond. Tussen Zutphen, Deventer, Harderwijk, Elburg, Arnhem en Wageningen werden Hanze–wegen aangelegd.

Habsburgse Nederlanden

Als de Romeinen weer eens een gebied van betekenis hadden veroverd noemden zij dat "provincie". Dit begrip heeft dus lang stand gehouden. De latere Frankische veroveraars spraken van "gouwen", bestuurd door een ambtelijke plaatsvervanger van het Centrale Gezag. De Vorst deed zijn intrede. Maar toen de Vikingers en de Hunnen het Frankische rijk belaagden brokkelde het gezag van de Vorst af. De graven werden onafhankelijker en op de duur erflijke heersers. Karel de V–de maakte daar een einde aan. Gelderland werd toen één van de 17 Habsburgse Nederlanden. Pas in 1848 brak voor de Nederlandse provincies, en daarmee ook voor Gelderland, een gelukkiger periode aan.

Landschappelijk afwisselend

Landschappelijk is Gelderland fascinerend. Met de Hoge Veluwe als één groot natuurgebied met de nationale parken, het Veluwemeer, de Gelderse Vallei en het gebied van de IJssel. Men vindt er bossen en heidevelden, zandverstuivingen, watergebieden en bouwlanden. Voorts mooie oude dorpen, elegante steden en romantische kastelen. De Betuwe, zo dichtbij, is weer geheel anders, een landschap van boomgaarden en meanderende rivieren.
Tussen Waal en Linge, grenzend aan Zuidholland, en het land zuidelijk van de Waal komen we in de Tieler– en Bommelerwaard, veel fruitteelt en steenfabrieken langs de Waal. En dominerend in het landschap het Slot Loevestein, destijds een staatsgevangenis, waar Hugo de Groot ontsnapte in een boekenkist.
Het land van Maas en Waal, het oostelijke deel van het rivierengebied, verkeerde lange tijd in een geïsoleerde positie. Kanalisatie van de Waal bracht verbetering.
Heuvels, dalen en de uitlopers van het Reichswald kenmerken het Rijk van Nijmegen, ontstaan toen in 1230 Nijmegen de Rijksstad van het Heilige Roomse Rijk werd. Nijmegen is de oudste stad van ons land. De Romeinse keizer Trajanus verleende de nederzetting 105 jaar na Chr. stadsrechten.
De Achterhoek, oosterlijk van de Gelderse IJssel en de Rijn, kan terecht bogen op de titel Graafschap met zijn vele kastelen.
Onze Verenigings–excursie heeft ons op 14 augustus jl. het welvarende en toch, zeker voor de toerist, rustgevende Gelderland laten zien.
Het is wel eens anders geweest, toen in de middeleeuwen de graven van Gelre en Zutphen de dijkplicht instelden.

Frankje

Onze Betuwe-excursie: vérder dan:

"Hí, hoe is 't ermee, alles goed?"

15 augustus, Mieps..:

Mieps Schmitz: "allemaal bij elkaar".

"Wat hebben jullie, het bestuur, ons gisteren weer een fantastisch mooie dag bezorgd. Bijzonder prettig vond ik dat wij door de boottocht over de Linge, en de regelmatige "stops" in Meteren, Kapel-Avezaath en in Buren, veel konden "rouleren" en zodoende met veel meer oud-collega's een gezellig praatje konden maken dat verder ging dan: "Hí, hoe gaat 't ermee, alles goed?".
Buiten op de boot, in of uit de zon, zoals nu, praat je gezelliger dan aan een tafeltje-binnen. Ik tenminste doe dat en ik zag gisteren dat vele anderen dit ook deden. Ik weet pertinent zeker dat wij allen hebben genoten; allemaal bij elkaar.
Mieps Schmitz

Geen wonder, Mieps' reactie meteen de volgende dag. Toen ik mijn foto's bekeek bleek dat Mieps opvallend vaak vanzelf in mijn beeld was gekomen. Steeds zag ik haar strálend, altijd lachende mensen om haar heen.
Zó was de sfeer tijdens deze excursie. Samen op de boot, met koffie en gebak, over de Linge, de lunch in Meteren, en in de Oud-hollandse Tingieterij in Kapel-Avezaath. Tin stond velen van ons nog voor de geest als dof-grijzig. Je leerde er voor het eerst over op de lagere school; tin was een van de vele exotische producten in "Indië. En in Den Haag stond een hoofdkantoor dat met tin van doen had! Nu leerde je in Kapel-Avezaath dat tin ook glimmend kan worden geleverd, wel drie maal duurder. De collectie van 1475 antieke modellen van deze Tingieterij is de enige die nog dateert van de tingietersgilde.

In Buren zwermde ons gezelschap uit over het gehele Oranjestadje, over de terrasjes en op de stadswallen voor wie rustig over de Linge wilde uitkijken. Wij vielen midden in de Burense kinderspeelweek, met de "Wolk" naast de kerk en de "Sneeuwpop" in de schaduw.
Ons slotdiner vulde het hele restaurant-complex. Buiten stonden de vijf bussen, binnen zaten 206 senior-ANWB-ers "áán, aan het diner". "Het is wel véél, zo veel mensen. Je spreekt ze nooit allemaal. Moet je straks zo'n grote groep niet splitsen, bijvoorbeeld in twee excursies?" opperde een der leden.
Voor Mieps hoeft het niet, denk ik.

Ko.

Aan het grote wiel; gebak op het achterdek.

Tin kan ook glimmen.

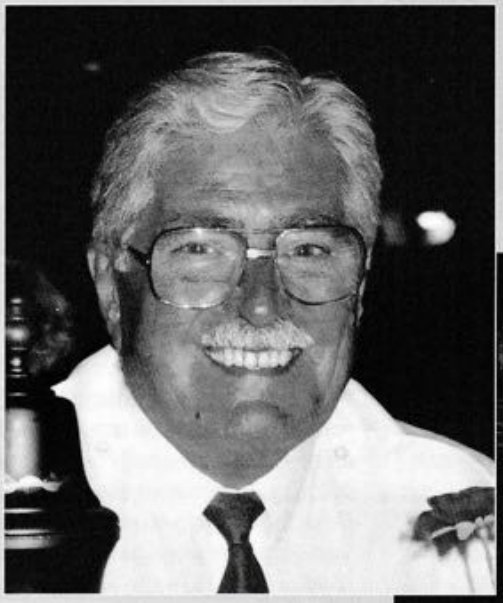

Bijpraten en stil-genieten.

Kinderspeelweek in Buren; de Wolk en de Sneeuwpop.

Nico Paardekooper:

"Ik vind dat de dingen gedaan moeten

"Waarom jij nu de nieuwe secretaris van de VG-ANWB?" - was de eerste vraag.

"Ik vind het behartigen van de belangen van onze leden van wezenlijk belang. Dat merk je als je met oud-collega's praat die een groot deel van hun leven en van hun werkkracht aan de ANWB hebben gegeven. Natuurlijk hebben zij er ook iets voor teruggekregen: dikwijls een goede tijd, persoonlijke ontwikkeling, vrienden en collega's om mee te blijven praten."
"De continuïteit van de vereniging is om verschillende redenen noodzakelijk. Dus dacht ik: niet aan de kant blijven staan en wat roepen. Ik doe graag dingen. Je begint er aan, en voor je het weet is het klaar. Ga er even voor zitten".

Lenie en Nico Paardekooper, tijdens hun KCK-reis vorig jaar, op de grensovergang tussen Estland naar Rusland. In wegenwacht-trui en wegenwacht-overhemd, zoals Nico zei: "autoriteit uitstralend".

Zichtbaar maken

"Die belangenbehartiging moet je ook zichtbaar maken. In het "groot " en in het "klein". Onze vereniging is een effectief "aanspreekpunt"; voor de leden en ook voor de hoofddirectie. De gepensioneerden, en zij die in de Vut en de WAO zijn, worden vertegenwoordigd in de Raad van Deelnemers van het Pensioenfonds. En ons bestuur heeft regelmatig contact, c.q. overleg, met de hoofddirecteur. Even belangrijk is het contact met de leden. Zij moeten ons bestuur weten te vinden. Een voorbeeld: als je kerstpakketten rondbrengt, dus aanbelt, is men blij-verrast. Vanwege dat pakket, en vooral omdat je het komt bréngen! Je moet wel een ingang hebben, dat is de toegevoegde waarde van het kerstpakket. Omdat zo'n persoonlijk bezoek uiteraard slechts eens per jaar speelt, zou je nog verder aan de uitbouw van de communicatie met de leden moeten werken.
"Wij hebben de "Buitenband" al. Je ziet, bijvoorbeeld, hoe zo'n rubriek als "Pensioen-Privé" bij de mensen leeft; vindt men gezellig, men belt elkaar op. Voor de jaarlijkse excursies krijgt men persoonlijk een uitnodiging van ons bestuur. Er is correspondentie naar aanleiding van ledenvragen en het gehele jaar door zijn er telefonische contacten. Mijn voorganger, Hinke Brehler en onze mede-secretaris Gerda Borsje weten er alles van. Daarnaast vraag ik me af of wij nog meer service-verlening vanuit onze ledenkring kunnen oproepen. Er is veel know-how onder onze leden waarmee je andere leden kunt helpen. Dus onderling: leden helpen leden. Een wegenwacht kan technisch advies geven aan een auto-leek, of als de auto naar de APK moet worden gebracht. Een financiële man of vrouw kan raad geven in financiële aangelegenheden. En als iemand worstelt met de interactie van de video en de televisie moet er iemand-van-ons zijn die dat klusje even klaart. Het zijn misschien naïef klinkende voorbeelden, maar ook dát is belangenbehartiging, voortgezette collegialiteit. Ik denk aan een structuur als het Ledenhulpkorps van de ANWB, ook vrijwilligers, doeners. Je zou op landelijk niveau een net van "Ledenwachten" kunnen opzetten. Ik moet er eens verder over nadenken. Duidelijk is dat wij actieve, "jonge", leden nodig hebben. Er valt voor hen het een en ander te doen, concreet en in de sociale sfeer. Als iemand een idee of voorstel heeft, laten hij en zij mij dan schrijven. Ik sta altijd in de linkerkolom van de "Buitenband"-voorpagina. Zo ook Gerda Borsje voor de "ledencontacten", de administratie en de "familieberichten".

Kleindochter Sophie en de klarinet.

Laptop

"Je hebt een laptop op tafel staan"

"Moet wel. Ik heb altijd al vrijwilligerswerk gedaan. In besturen die met mijn vak hadden te maken en puur uit maatschappelijke betrokkenheid" (Nico was ongeveer de helft van zijn ANWB-jaren

worden"

afdelingshoofd van "de BOA", zeiden wij, met als onderafdeling beheer en onderhoud autopark, technisch opleidingscentrum, werkplaatsen, technisch magazijn, interne transporten en administratie.) "Dan moet je iets kunnen opzetten, organiseren. En het is wel leuk, die moderne administratie-technologie"
Eens HTS-werktuigbouwkundige, altijd een "tic" voor het nieuwe.

Altijd wat dóén

"Jij moet altijd wat dóén, zoals morgen de zoveelste KCK-caravanreis met ANWB-leden."

"Ja, dan gaan we naar Italië. In de KCK-reizen stapte ik in 1988. Eerst als technisch begeleider, later als de toeristische informant, waarbij je natuurlijk wel een koppel vormt. Lenie en ik waren in Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije, de Baltische staten en Rusland, Roemenië.... Roemenië, dat was tegen het einde van hun zeer langdurige communistische regime. Eigenaardig. Ik denk er nog wel eens aan. Aan die hoge beschaving die je daar in je ontmoetingen met mensen ervaarde. Mensen zijn boeiend, waar dan ook. Nou ga ik peinzen. Wat zei je ook al weer?"

Klarinet

"Ik vroeg naar je klarinet"

"O ja, toen ik nog werkte. Je had de vergaderingen. Nuttig. Maar ik ben meer een luisteraar, dan een repeterende prater. Als ik dan naar huis reed zat er voortdurend één deuntje in mijn hoofd. Ik kwam er niet vanaf. Een kinderliedje: "Waarover spraken zij?". Thuis, als het stil was, pakte ik mijn klarinet. Ik heb wel twee honderd variaties op dat thema bedacht; afstand nemen van je werk.

Leren waarderen

"Alleen afstand van je werk?"

Nico aarzelt, voor het eerst.
"Ik heb nu wat meer tijd voor mezelf, zoals wij allemaal. Je kijkt meer om je heen. Je wereld wordt groter. Hoe moet dat met al die mensen, de mensheid. Je kinderen en kleindochter, in hún wereldje."
"Gek, hè, je moet niet schrikken. Ik ben Wagner's muziek gaan waarderen."

"Richard de anti-semiet uit Bayreuth, de Salzburger Festspiele?"

"Ik weet wat je denkt. Aan de oorlog, toen wij nog jong waren. De Ring des Nibelungen, Tannhäuser met theaterkabaal zonder weerga. En Hitler's Wagner-annexatie. Nú, ruim honderd jaar na Wilhelm Richard's geboorte, vindt Gerard Mortier, de directeur van de Festspiele in Salzburg, dat zijn festival niet alleen de klassieken moet brengen, maar ook David Bowie en Brian Eno".

Een exclusieve ballontocht in Lithouwen met – rechts – onze technische begeleider, wegenwacht Ymke Twijnstra.

"Mortier verwacht bij de grotere componisten een reactie tegen het materialisme van deze eeuw!"

"Precies. Maar ik doe nu ook mijn best Richard Wagner's muziek te waarderen. Zo waanzinnig mooi. Wagner trok in zijn muziek misschien wel de uiterste consequentie van de romantiek. Ook op het gebied van de harmoniek, de chromatiek, was hij een baanbreker. Als ik er stil en alleen naar luister: kippevel. Wat heeft die man bewogen?"

"En wat lees je het liefst?"

"Verhalen die over mensen gaan. Wat zit er achter en waarom. Camus, Sartre, vooral Blaise Pascal om zijn filosofische pré-occupaties van de problemen van alle tijd, het lot en de moraal van de mens."

"Je favoriete boek?"

"Die vraag zag ik aankomen. Slechts één boek, op jouw favoriete, onbewoonde eiland, dat bedoel je. Victor Hugo, ja..."

JanKo.

Tijdens een van de bijna tien jaar KCK-reizen.

Eén dagje shoppen in Colchester

Wij zijn Engelandgangers en hebben in de loop der jaren alle soorten overtochten met genoegen gemaakt. Onze voor-laatste oversteek ging via de Kanaaltunnel, Calais-Folkestone. Maar Den Haag-Calais is nog eens ruim vier uur autorijden, en weer terug.
Nieuw op het palet van de overtochten is van Stena Line de Highspeed Sea Service, een type catamaran voortgestrááld door vier enorme waterturbines. Met 75 km per uur word je in drie en een half uur op Harwich "afgeschoten".
Doel: een dagje shoppen in Colchester, voor 79 gulden, bus inbegrepen.
"Is dat nou leuk, met gierende snelheid, zo'n enorm vaargeweld, over de allerminst rimpelloze zee?", vraagt u zich misschien af. Dat deed ik ook. Uitkijkend op het open achterdek zie je de indrukwekkende stuwkracht, en toch kom je, comfortabel zittend en uitgerust aan de overkant. Colchester is een aardige wandelstad, maar je moet wel goed uit de voeten kunnen. Cambridge is aantrekkelijker, wel een iets duurdere overtochtprijs.
Op het eind van de middag ben je weer terug bij de boot in Harwich en op dezelfde dag, 's-nachts 12 uur, in Hoek van Holland. Voor ons was dat letterlijk "om de hoek".
Harry de Vré

BEDRIEGERTJES VAN ROOZENDAAL

Successtory

We zijn te duur. We kosten teveel. Straks in 2002 handen vol euro's. En we, dat zijn u en ik. De vieve senioren, die niet peinzen over opgeven. Jaar na jaar consumeren we AOW en pensioen. Hoe zuiniger de schatbewaarders in Den Haag kijken, hoe meer we ons verkneukelen. Ons krijgen ze nog niet. Wij geven de pijp nog niet aan Maarten. Als 't even meezit, worden we alsmaar ouder. Wij mannen gemiddeld al 74,6 jaar. De vrouwen liefst 80,3 jaar. In alle kranten en tijdschriften heeft het gestaan. De statistische werkelijkheid, de groeiverwachting, de toekomstverkenning. Alles op gezag van onderzoekers van de toegepaste sociale wetenschappen binnen het Centraal Plan Bureau, de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM).
Zorgelijke studies zijn het geworden. Niks *successtory* van de vitale oudere. Op papier steken wij helemaal niet goed in ons vel. Van de dikke tachtig levensjaren brengt de vrouw er 20 in ongezondheid door, waarvan één jaar in een instelling. En met ons kerels is het nog slechter gesteld. Krakende wagens, waar de zorgsector meer dan 14 levensjaren aan moet sleutelen. Dit jaar kost de zorgsector minister Borst al zestig miljard gulden. In 2015 is er 100 miljard nodig. Omdat de HH doktoren zo knap zijn om ons steeds weer op te lappen.

Van Godfried Bomans herinner ik me het cabareteske verhaal, dat hij een vieve grijsaard van honderd interviewde, hangend als een 'vogelnestje' aan de rekstok. In ons Verwenhuis hangt mijn buurman met z'n 83 jaar nog elke ochtend aan het wandrek om daarna op zijn ATB-fiets te klimmen voor een rondje Katwijk. Misschien hebben de TV-camera's deze zomer teveel oog gehad voor de oudste deelnemers, maar het leek wel of voor de 81ste Vierdaagse alle serviceflats waren leeggelopen. Allemaal grijs en vitaal, maar wel uitzonderingen op de regel. Bomans, om hem nog even aan te halen, parodieerde eens een advertentie voor de wonderpillen van een Dr Dralle met een oude heer uit Schagen als getuigend voorbeeld: 'Vroeger was ik te beroerd om mijn pink op te lichten. Hef nu gewichten tot 300 kg spelenderwijze omhoog. Het grijsaard-zijn is weer mijn lust en mijn leven.' Tot nu toe beperkt de *advertising* zich tot de 'ouder wordende hond' met *Pedigree Pal* voor seniorhonden. Maar voor de oudste ouderen zit de wervende commercial eraan te komen. Notabene uit de hoek van de kostbare zorgsector. Het begin is er al: een folder van het Academisch Ziekenhuis Leiden, het AZL. Om precies te zijn van het daar opgezette 'Peilstation voor Ouderen'. 'Succesvol oud' roept het je toe en in chocoladeletters: 85. Weer voor een onderzoek. Voor 'een nieuwe studie onder de oudste ouderen' vanaf 85 jaar en dat vier jaar lang. De formule hebben ze al: zelfredzaam + sociaal actief = succesvol oud. Wat het extra kost om die krasse knarren op de been te houden, zullen we wel lezen in het volgende RIVM-scenario. Maar voor mijn buurman komt de *successtory* van het AZL te vroeg. Hij is net geen 85. Met 83 aan het wandrek schijnt geen kunst te zijn. Moet-ie nog een paar jaar langer volkorenboterhammen eten.

Buiten Post

ALS JE OUDER WORDT...

Als je ouder wordt moet je sterker in je schoenen staan dan ooit, want.....

- Als de jeugd moe is, dan zijn ze aan vakantie toe.

Als ouderen moe zijn, zegt men:
"Ze takelen toch wel af, hè...."

- Als de jeugd bezwaren maakt, hebben ze een uitgesproken mening.

Als ouderen bezwaren maken, hebben ze het niet goed begrepen.

- Als de jeugd verliefd is, voelt men zich jong.

Als ouderen verliefd zijn, vindt men dat kinderachtig.

- Als bij de jeugd iets mislukt, zegt men:

"Volgende keer beter, we gaan er weer keihard tegenaan.
Als dat ouderen gebeurt, zegt men:
"Laat maar; dat heeft toch geen zin meer".

- Als de jeugd iets vergeet, zegt men:

"Ik heb het ook zo waanzinnig druk!".
Als ouderen iets vergeten, zegt men:
"Hij/Zij wordt dement".

- Als de jeugd depressief is, hebben ze problemen.

Als ouderen depressief zijn, moeten ze niet zeuren.

J. van Buiten

Nieuwjaarsrecepties

Een "voorbericht...! Het bestuur van onze VG-ANWB overweegt in januari op drie plaatsen in ons land Nieuwjaarsrecepties te houden opdat zo veel mogelijk leden elkaar kunnen ontmoeten.
Den Haag-hoofdkantoor staat al vast. Wij zullen Unigarant-Hoogeveen eens polsen en mogelijk een van onze kantoren in het zuiden des lands. In het decembernummer volgen de data en plaatsen.

Vakantie in Portugal

Dit huis, de Casa Rosa Branca, staat op de berg Foia, in het uiterste zuidwesten van Portugal. Middenin een beschermd natuurgebied. Ideaal voor avontuurlijke wandeltochten, rusten in de grote tuin, genieten van prachtige panorama's. En... u verblijft bij uw oud-collega's Aafje Broeder en Cor Wolf, gastvrouw en gastheer van de Casa Rosa Branca.

Voor meer informatie kunt u schrijven of telefoneren.
Adres: Mw A. Broeder/C.J. Wolf
Apartado 97
8550 Monchique Portugal
tel: 00351 (0)82 92893

2 oktober: actiedag Senioren en openbaar vervoer

Op donderdag 2 oktober ontwikkelt De Voetgangersvereniging een landelijke publieksactie met als thema: "Ouderen en Openbaar Vervoer".
Vóór die tijd zal er media-informatief actie-materiaal worden verstrekt. Volg de media als u meer wilt weten over deze actiedag.
Ouderen maken uiteraard relatief veel gebruik van het openbaar vervoer. Ook de Voetgangersvereniging constateert onder meer de volgende problemen:
-sociale onveiligheid bij bushalte/station.

- ergernis hoogteverschillen in- en uitstappen.
- kans op vallen bij optrekken en afremmen van de bus.
- oversteken naar de bushalte of het station.
- oncomfortabel wachten.
- te grote afstand naar de bushalte.
- ergernis over zwerfvuil in en nabij het bushokje; vernieling en vandalisme.

Belangrijke wensen van ouderen zijn:

- halte dichtbij.
- route die verkeersveilig en ook sociaal veilig is.
- kunnen leunen of zitten bij de halte.
- orderlijke halte.
- een bus die ook comfortabel is.

Als u belangstelling hebt voor deze actie - bijvoorbeeld om ook plaatselijk actief te zijn - kunt u zich voor nadere informatie wenden tot: De Voetgangersvereniging, Emmaplein 9, 2595 ES Den Haag 070-3471501.
T.a.v. mevr. F.R. Feenstra, hoofd communicatie en vrijwilligerscoördinatie.

PERSONALIA

Nieuwe leden
De volgende leden heten wij van harte welkom:
H.P. Dikmans, Veenstraat 20, Molenschot. A.B. Houtzager, Papelaan 152(west), Voorschoten. A.J. Kooijman, Elzenlaan 6, Rozenburg. F.C.J.M. Ongering, Elzendreef 219, Voorburg. Y. Twijnstra, Piekezijlerstraat 44, Sneek. J.A. Valkhof, Bakkershof 82, Wateringen.

Overleden
Mw. A.H.E.M. van der Kaay, kantoor-Rotterdam, reisdocumenten en plv. kantoorhoofd. L.A. van der Knoop, financieel directeur. Mw. S. Pieterse, boekhoudster. S.J. van Proosdij, medewerker postkamer. J.A. Timmer, wegenwacht.
Velen van ons zullen aan deze collega's goede herinneringen bewaren.

Kruiswoordpuzzel 2.4

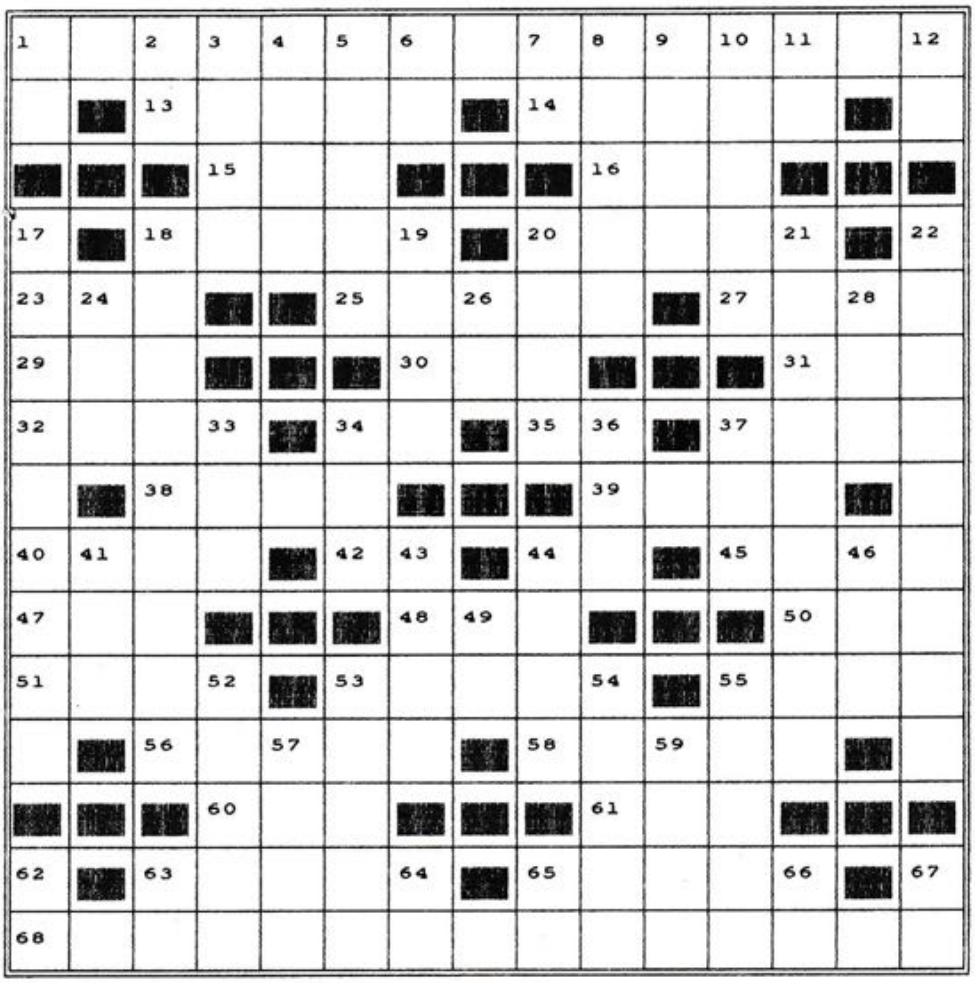

(C) Copyright TOPP Software 1991

Horizontaal

1. Transportondernemingen. (15)
13. Plaats in België. (5)
14. Eetvoorschrift. (5)
15. Liefkozing. (3)
16. Weduwe (afk). (3)
18. Incasseren. (5)
20. Inhoudsmaat. (5)
23. Vragend voornaamwoord. (3)
25. Korting. (5)
27. Kledingstuk. (4)
29. Boom. (3)
30. Vogel. (3)
31. Verpakkingsmiddel. (3)
32. Wandelhoofd. (4)
34. Voorzetsel. (2)
35. Voorzetsel. (2)
37. Drank. (4)
38. Plaats in Frankrijk. (4)
39. Zure vloeistof. (4)
40. Componist. (4)
42. Deel van de mast. (2)
44. Inhoudsmaat (afk). (2)
45. Middag. (4)
47. Meisjesnaam. (3)
48. Doorzichtig plaatje. (3)
50. Steensoort. (3)
51. Rivier in Spanje. (4)
53. Meisjesnaam. (5)
55. Loods. (4)
56. Land in Azië. (5)
58. Langspeelplaat. (5)
60. Bevel. (3)
61. Zeedier. (3)
63. Por. (5)
65. Sprookjesfiguren. (5)
68. Troonopvolger. (15)

Verticaal

1. Voorbeeld (afk). (2)
2. Eerwaarde heer (afk). (2)
3. Vlag. (4)
4. Staat in Arabië. (4)
5. Arabische titel. (5)
6. Noot. (2)
7. Hetzelfde (afk). (2)
8. Deel van het ei. (5)
9. Luizeei. (4)
10. Joodse godsdienstoefening. (5)
11. Motorrace (afk). (2)
12. Nummer (afk). (2)
17. Pudding. (9)
18. Weg met bomen. (9)
19. Titel. (4)
20. Weg met bomen. (4)
21. Geurige vloeistof. (9)
22. Muzikant. (9)
24. Uitroep van pijn. (3)
26. Uitroep van afkeer. (2)
28. Speelgoed. (3)
33. Plaats in de USA. (3)
34. IJzerhoudende grond. (3)
36. Vis. (3)
37. Oorlogstuig. (3)
41. Meisjesnaam. (3)
43. Maatschappelijke stand. (4)
44. Vrouw. (4)
46. Belofte. (3)
49. In memoriam (afk). (2)
52. Joodse stadswijk. (5)
53. Gang van een paard. (5)
54. Bijwoord. (5)
55. Bede. (5)
57. Schaakstuk. (4)
59. Geld. (4)
62. Persoonlijk voornaamwoord. (2)
63. Met de meeste hoogachting. (2)
64. Telegraaf restant (afk). (2)
65. Engelse afstandsmaat (afk). (2)
66. Franse ontkenning. (2)
67. Jongensnaam. (2

Oplossingen vóór 1 november a.s. naar mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag.
De winnaar ontvangt een cadeaubon.

Oplossing kruiswoordpuzzel "2-3", juni '97.

Horizontaal

1. boer. 4. ahorn. 8. aalt. 12. ade. 13. are. 14. aan. 16. nee. 17. aanblik. 18. adoptie. 19. gas. 20. den. 21. beb. 23. tnt. 25. boeiing. 27. oefenen. 29. enig. 30. eupen. 32. leda. 33. air. 34. idem. 38. snaak. 40. arak. 43. tabasco. 44. lambert. 45. met. 46. tak. 48. oud. 50. kin. 53. coimbra. 55. ambitie. 57. hes. 58. lel. 59. nac. 60. ier. 61. tito. 62. nixon. 63. memo.

Verticaal

1. baai. 2. oda. 3. eendeei. 4. ariadne. 5. heks. 6. raad. 7. naderen. 9. antenne. 10. lei. 11. teef. 13. alg. 15. non. 21. bon. 22. big. 23. tel. 24. ted. 25. bezit. 26. guano. 27. oeral. 28. naakt. 31. pia. 35. dam. 36. ebenist. 37. mat. 38. schuren. 39. kaaiman. 40. abt. 41. reactie. 42. ark. 47. acht. 48. obl. 49. dali. 50. kano. 51. nbc. 52. zero. 54. oei. 56. iem.

Er waren vele goede oplossingen. Bij loting werd winnares mevrouw M. de Veer te Montfoort. Proficiat, de cadeaubon komt naar u toe.